

fået at vide, at man ikke leverede en ordentlig service, skulle man hedde Udlændingesservice. På en eller anden måde virker det jo sådan lidt pudsigt. Det var måske mere naturligt at vente, til man kunne dokumentere, at man leverede en service, før man begyndte at bryste sig af det.

Nu fremlægger man så et forslag om en selvbetjeningsmodel, indledningsvis for ansøgere om familiesammenføring og tidsubegrænsede ophold. Og hvad er så det? Er det noget med, at der er en eller anden automatik, som der normalt er i forbindelse med selvbetjening, altså at man går hen og får sin familiesammenføringstilladelse eller sin tidsubegrænsede opholdstilladelse uden at være afhængig af ventetiden i styrelsen, som navnet ligesom antyder? Nej, tilsyneladende handler det jo om, at fuldt oplyste sager skal behandles hurtigere, og det er jo helt fornuftigt. Men det fremgår også af bemærkningerne, at det kan man allerede gøre i dag. Det står der direkte i lovforslaget.

Nej, som jeg læser forslaget, handler det derimod om, at man ønsker hjemmel til at skabe større konsekvenser, hvis ansøgningerne er fejl-agtigt udfyldt. Og der må man jo så spørge sig selv: Hvis en ansøgning om familiesammenføring eller tidsubegrænset opholdstilladelse, som jo trods alt er noget, der har en ganske vidtrækkende betydning for dem, der søger om det, er mangelfuldt udfyldt, skyldes det så, at ansøgerne sjusker eller er ligeglade med resultatet af deres ansøgning, eller skyldes det måske snarere, at reglerne er meget komplekse, at dokumentationskravene er omfattende, og at vejledningen er mangelfuld eller fraværende? Der tror vi altså mest det sidste.

Kl. 15.45

Derfor står vi lidt uforstående over for, hvorfor man ikke bare tager de her initiativer, men ligesom undlader at indføre de meget graverende konsekvenser, hvis folk eventuelt ikke har forstået den vejledning, de har fået – hvis de har fået vejledning. Til det, fru Irene Simonsen sagde om vejledningspligten, er vi i hvert fald nødt til at sige, at den har altså været der hele tiden. Så hvis der i dag er mange ansøgninger, der er mangelfuldt udfyldt, så tyder det på, at der har været problemer med vejledningen, i hvert fald hvis man som os har det udgangspunkt, at folk nok er interesseret i at aflevere en korrekt udfyldt ansøgning om familiesammenføring eller tidsubegrænset ophold.

Derfor må det være dér, indsatsen skal være. Man kan næsten sige, at antallet af fejludfyldte

ansøgninger kunne være sådan et slags service-mål for styrelsen fremover: jo færre fejludfyldte ansøgninger, jo bedre. Vi synes i hvert fald, det er meget pudsigt, at man tørrer ansvaret af på dem, der ansøger, og kalder det selvbetjening. Altså, der er det så, at vi er tilbage i de sproglige finurligheder, for der hopper kæden ligesom lidt af.

Så vil der med forslaget ske en administrativ forenkling i forbindelse med forsørgelseskravet. Den forenkling er helt fornuftig, og der deler vi de bemærkninger, som allerede er faldet. Vi undrer os lidt over, at der skal en ny indberetningsordning fra kommunerne til. Så vidt vi ved, registreres alle ydelser jo i forvejen i andre systemer, og der burde man kunne lave datagenbrug.

Vi undrer os særlig over den sjuskede formulering i forslaget, som også KL i sit høringssvar er bekymret over, for hvordan skal man vejlede udlændinge, som søger om hjælp, om, hvilke ydelser der har opholdsretlige konsekvenser, når det af lovforslaget blot fremgår, at det drejer sig om enkeltstående ydelser af mindre størrelse, der ikke direkte relaterer sig til forsørgelse m.v.? Der må vi altså under udvalgsbehandlingen have en fuldstændig og udtømmende oversigt over, hvad der har opholdsretlige konsekvenser, og hvad der ikke har, så man præcis ved, hvad der er gældende.

Tiden løber jo, men jeg synes, at der generelt er nogle væsentlige problemer i lovforslaget. Desværre er det ikke lykkedes at få Institut for Menneskerettigheders høringssvar med i høringen. Det er, så vidt jeg ved, indleveret til tiden, men det er altså ikke en del af høringssnotatet eller andet. Jeg vil bare lige citere fra den overordnede konklusion fra Institut for Menneskerettigheder, for at det dog er hørt:

»Institut for Menneskerettigheder finder generelt, at bemærkningerne til udkastet på flere punkter er utilstrækkelige og upræcise og derved skaber uklarhed om de enkelte foreslåede bestemmelsers nærmere indhold.«

De ting vil vi altså forsøge at få skabt klarhed over, og der er en lang række ting. Jeg når ikke at nævne dem alle sammen her, men jeg kan starte med at sige, at det for os er meget uklart, hvorfor man er nødt til at ændre de principper, vi normalt har vedrørende persondataloven om samtykke, i forbindelse med at man henter oplysninger om folk. Vi kan ikke se, hvorfor det ikke skulle være muligt at opnå samtykke til, at man undersøger folks forhold i de her sager.